

ЕВРОПЕЙСКИ ПАРЛАМЕНТ

2009 - 2014

Комисия по рибно стопанство

2012/0143(COD)

16.7.2012

*****I**

ПРОЕКТОДОКЛАД

относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството (COM(2012)0277 – C7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

Комисия по рибно стопанство

Докладчик: Ian Hudghton

Легенда на използваните знаци

- * Процедура на консултация
- *** Процедура на одобрение
- ***I Обикновена законодателна процедура (първо четене)
- ***II Обикновена законодателна процедура (второ четене)
- ***III Обикновена законодателна процедура (трето четене)

(Посочената процедура се базира на правното основание, предложено в проекта на акт.)

Изменения към проект на акт

Измененията към проекта на акт, внесени от Парламента, се обозначават в ***получер курсив***. Отбелязването в *курсив* е предназначено за съответните технически служби и се отнася до частите от проекта на акт, за които е предложено изменение с оглед изготвяне на окончателния текст (например очевидно грешни или липсващи части в текста на даден език). Предложенията за поправка подлежат на съгласуване със засегнатите технически служби.

Антетката на всяко изменение към съществуващ акт, който проектът на акт има за цел да измени, съдържа трети и четвърти ред, където се посочват съответно съществуващият акт и засегнатата разпоредба от него. Възпроизведените части от разпоредба на съществуващ акт, която Парламентът желае да измени, но която остава непроменена в проекта на акт, се отбелязват с **получер** шрифт. Евантуални заличавания, които засягат такива части от текста се обозначават по следния начин: [...].

СЪДЪРЖАНИЕ

Страница

ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ .5	
ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ	6

ПРОЕКТ НА ЗАКОНОДАТЕЛНА РЕЗОЛЮЦИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ

относно предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета за изменение на Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството
(СОМ(2012)0277 – С7-0137/2012 – 2012/0143(COD))

(Обикновена законодателна процедура: първо четене)

Европейският парламент,

- като взе предвид предложението на Комисията към Европейския парламент и Съвета (СОМ(2012)0277),
 - като взе предвид член 294, параграф 2 и член 43, параграф 2 от Договора за функционирането на ЕС, съгласно които Комисията е внесла предложението (С7-0137/2012),
 - като взе предвид член 294, параграф 3 от Договора за функционирането на ЕС,
 - като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет от ...¹,
 - като взе предвид член 55 от своя правилник,
1. приема своята позиция на първо четене, която съдържа предложението на Комисията;
 2. призовава Комисията да изготви предложения с оглед разширяването на дерогацията в рамките на крайбрежните зони отвъд настоящото ограничение от 12 морски мили;
 3. призовава Комисията да изготви предложения с оглед удължаване на срока, през който се прилага дерогацията, над първоначалните 10 години;
 4. възлага на своя председател да предаде позицията на Парламента съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.

¹ ОВ 0, 0.0.0000 г., стр. 0.

ИЗЛОЖЕНИЕ НА МОТИВИТЕ

В предложението си Комисията се стреми да удължи срока на режима за достъп в зоната до 12 морски мили. В рамките на съществуващото законодателство за ОПОР, член 17, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета установява дерогация от принципа за равен достъп в рамките на 12 морски мили от всяка държава членка. Дерогацията е в сила от 1 януари 2003 г. до 31 декември 2012 г. Настоящото предложение има за цел да удължи този срок до 31 декември 2014 г.

Контекст

Различни дерогации от правилото за равен достъп в рамките на крайбрежните води са били в сила в продължение на над 40 години. За първи път дерогация се въвежда в Регламент (ЕИО) № 2141/70 за установяване на обща структурна политика за риболовната индустрия, а в Акта за присъединяване на Дания, Ирландия и Обединеното кралство също беше предвидена такава разпоредба.

Съществуващата понастоящем зона от 12 морски мили беше въведена от първия регламент за ОПОР през 1983 г. Член 6 от Регламент (ЕИО) № 170/83 на Съвета постановява, че зоната ще е в сила от 1 януари 1983 г. до 31 декември 1992 г.; равностойни разпоредби бяха приети през следващите реформи на общата политика в областта на рибарството (Регламент (ЕИО) № 3760/92 на Съвета и Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета).

Разпоредбите на член 17, параграф 2 от настоящия регламент са само части от законодателството, обвързани с краен срок. Комисията предложи съответните разпоредби да се подновят в член 6 от предложението основен регламент. Въпреки това, като се има предвид голямата вероятност, че реформираната ОПОР няма да влезе в сила преди края на тази година, беше необходимо Комисията да внесе настоящото предложение, за да се гарантира, че съществуващият режим не угасва.

Зоните от 12 морски мили – рядък успех за ОПОР

Всеобщо признат факт е, че общата политика в областта на рибарството като цяло през последните 30 години е провал. Коментарът на Комисията в Зелената книга относно реформата на ОПОР (СОМ (2009)0163), че „настоящата ОПОР не работи добре“ е може би твърде мек, а текущият процес на реформа започна по необходимост.

За разлика от това, съществува широко разпространено схващане, че управлението на рибарството в рамките на зоните от 12 морски мили е успех. В Зелената книга например се заявява, че крайбрежният режим като цяло работи добре и дори може да се засили“, докато в Доклада относно задълженията за докладване по силата на Регламент (ЕО) № 2371/2002 (СОМ (2011))418), се заявява, че „режимът е много стабилен и правилата продължават да работят задоволително“.

Този успех може би показва, че държавите членки могат и успяват да управляват рибарството донякъде успешно. Докато управлението на риболовните ресурси извън границите от 12 морски мили се характеризира със силно централизиран и неефективен

контрол от страна на Брюксел, управлението в крайбрежните зони от отделните държави членки е стабилно и успешно.

Тъй като дебатът около по-широката реформа на ОПОР продължава, един от ключовите въпроси, по който трябва да се вземе решение, е равнището и естеството на децентрализация и регионализация, които да бъдат въведени. Общата ефективност на контрола на държавите членки в рамките на зоните до 12 морски мили ясно показва, че управлението, съобразено с местните условия, е най-ефективно. Успехът на контрола на държавите членки рязко контрастира с провала на централизирания контрол на равнище ЕС и предлага полезно ръководство за посоката, към която следва да се насочи реформата на ОПОР.

Разширена зона - във време и на разстояние

Както беше посочено по-горе, в Зелената книга се признава, че „крайбрежният режим дори може да се засили“. Освен това докладът относно задълженията за докладване отбелязва, че една държава членка е предложила зоните да бъдат разширени до 20 морски мили.

Докладчикът изразява силна подкрепа за предложението крайбрежните зони да бъдат разширени и в миналото вече е подкрепял изменения в тази насока. Да се надяваме, че реформираната ОПОР като цяло ще доведе до силно децентрализиран режим и ще позволи на държавите членки да вземат реални управленски решения като в същото време си сътрудничат на регионална основа. Въпреки това, независимо от окончателния вид на реформираната ОПОР, зоните до 12 морски мили явно са ефективни – и това е силен аргумент в полза на увеличаването на техния обхват.

Докладчикът също така поставя под въпрос уместността на предложението на Комисията в член 6 от предложението нов регламент за ОПОР настоящият режим да се удължи за период от само 10 години. Докато не е необходимо ОПОР да бъде изцяло реформирана на всеки 10 години, в тази насока със сигурност се очертава ясен модел. Да се надяваме, че текущият процес на реформа ще доведе до ОПОР, която ще работи ефективно и няма да се нуждае от съществена реформа след едно десетилетие. Въпреки това, дори ако настоящата реформа постигне успех, не е неразумно да се предположи, че след 10 години ще се проведе основен преглед и ще трябва да бъдат направени корекции.

Като се има предвид, че това е доста вероятен сценарий и като се има предвид, че текущият дебат за реформи показва, че законодателните процедури не винаги приключват в рамките на определените графици, изглежда ненужно рисковано на зоните от 12 морски мили да се налага 10-годишен срок. Настоящия доклад е необходим единствено поради факта, че член 17, параграф 2 е само част от ОПОР, която е ограничена във времето. Изглежда разумно да се приеме нова разпоредба относно крайбрежните зони със срок, който надхвърля обичайния период за реформа от 10 години и докладчикът подкрепя удължаването на режима за неопределено време.

Спешност

Независимо от подкрепата на докладчика за удължаването на зоните от 12 морски мили, както във времето и така и на разстояние, той приема, че този дебат следва да се проведе в рамките на по-широкия дебат относно реформата на ОПОР. Настоящите зони от 12 морски мили работят добре – но те ще изтекат на 31 декември тази година, ако настоящото предложение не е в сила. Зоните предлагат известна защита на уязвимите крайбрежни общности и тези риболовни общности не биха проявили разбиране, ако тази защита се премахне в резултат на междуинституционална задънена улица.

Във връзка с това докладчикът предлага настоящото предложение за удължаване на режима за срок от две години да се приеме, но продължава силно да защитава един по-голям национален контрол на крайбрежния риболов в рамките на по-широката реформа на пакета за ОПОР.